

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاهای انبیاء (علیهم السلام) و غیرهم در قرآن
(ربناها)

ادفعوا امواج البلاء بالدعاء

(حکمت ۱۴۶ نهج البلاغه)

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

نوح / 26

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنْ

الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِذْ تَذَرُهُمْ يُضِلُّوْا

عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

پروردگارا! احدی از کافران را بر روی زمین وامگذار. (۲۶) چرا که اگر آنها را بگذاری بندگان را گمراه می‌کنند، و جز نسلی

فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند. (۲۷)

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾
وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾
وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَاعْفُرْ
لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

پروردگارم! به من حکومت عطاکن و مرا به شایستگان ملحق فرما (۸۳) و برای من در میان امتهای آینده زبان صدق (و ذکر

خیر) قرار ده. (۸۴) و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان. (۸۵) و پدرم (عمویم) را بیمارز که او از گمراهان بود. (۸۶)

قصص / 24

فَسَقَىٰ لَهُمَا لَهْمًا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

پروردگارم! من به چیزی که تو از خیر بر من نازل کنی نیازمندم.

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي
لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

انبیاء / 89

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
وَيَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

پروردگaram ! مرا تنها وامگذار و تو بهترین وارثانی (۸۹) ما دعای او را مستجاب کردیم. و یحیی را به او بخشیدیم. و همسرش را برای او اصلاح کردیم. چرا که آنها در نیکیها سرعت می‌کردند. و بخاطر عشق (به رحمت) و ترس (از عذاب) ما را می‌خواندند. و برای ما خاشع بودند (خضوعی توأم با ادب و ترس از مسئولیت). (۹۰)

یوسف / 101

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

پروردگارم! تو بخشی از حکومت را به من عطا کردی و برخی از تعبیر خواب ها را به من آموختی، ای آفریننده آسمانها و زمین، تو سرپرست من در دنیا و آخرتی، مرا در حال تسلیم به خودت بمیران و به گروه شایستگان ملحق فرما.

@fosselat

دعاهای انبیاء (علیهم السلام) و غیرهم در قرآن

۸- حضرت ایوب علیه السلام در شدت بلا و مصیبت عرضه داشت:

انبیاء

وَأَيُّوبَ إِذِ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
 مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

پروردگارم! پریشانی و بلا به من رسیده و تو مهربانترین مهربانانی. (۸۳) ما دعای او را مستجاب کردیم، و ناراحتیهایی را که داشت برطرف ساختیم، و خاندانش را به او بازگردانیم، و همانندشان را بر آنها افزودیم، تا رحمتی از سوی ما باشد، و تذکری برای عبادت کنندگان. (۸۴)

صاد

وَإِذْ نَادَى أَيُّوبُ إِذِ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ
 وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

به خاطر بیاور بنده ما ایوب را، هنگامی که پروردگارش را خوانده که شیطان مرا به رنج و عذاب افکنده. (۴۱)

مؤمنون / 118

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

انبیاء / 118

..... وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

و بگو پروردگارا! مرا ببخش و مشمول رحمتت قرار ده، و تو بهترین رحم کنندگانی. (۱۱۸)

..... و بگو پروردگارا علم مرا افزون کن! (۱۱۴)

آل عمران / ۱۹۱

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

همانها که خدا را در حال ایستادن و نشستن و آنگاه که بر پهلو خوابیده اند، یاد می‌کنند، و در اسرار آفرینش آسمانها و زمین

می‌اندیشند، (و می‌گویند) بار الها این را بیهوده نیافریده‌ای، منزهی تو، ما را از عذاب آتش نگاه دار. (۱۹۱)

اعراف / 14

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ
﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾
ثُمَّ لَأَتَيْنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ
وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

(شیطان) گفت: مرا تا روز رستاخیز مهلت ده (و زنده بگذار). (۱۴) فرمود: تو از مهلت داده شدگانی! (۱۵) گفت: اکنون که مرا
گمراه ساختی من بر سر راه مستقیم تو برای آنها کمین می‌کنم. (۱۶) سپس از پیشرو و از پشت سر و از طرف راست و از طرف
چپ آنها، به سراغ آنها می‌روم و اکثر آنها را شکرگزار نخواهی یافت. (۱۷)